

บทอ่านที่ 1

กจ 2:36-41

เปโตรยืนขึ้นพร้อมกับบรรดาอัครสาวกสิบเอ็ดคน และพูดกับประชาชนด้วยเสียงดังว่า “ดังนั้น ขอให้เฝ้าพันธุอิสราเอลทั้งมวลรู้แน่เถิดว่า พระเจ้าทรงแต่งตั้งพระเยซูผู้นี้ที่ท่านทั้งหลายไม่ไปตรึงบนไม้กางเขน ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสตเจ้า”

ถ้อยคำเหล่านี้ เลียดแทงใจของทุกคน เขาเหล่านั้น จึงถามเปโตรและอัครสาวกอื่น ๆ ว่า “พี่น้อง พวกเราจะต้องทำอะไรเล่า” เปโตรตอบว่า “ท่านทั้งหลายจงกลับใจเถิด แต่ละคนจงรับศีลล้างบาปเดชะพระนามของพระเยซูคริสตเจ้า เพื่อจะได้รับการอภัยบาป แล้วท่านจะได้รับพระพรของพระเจ้า พระสัญญานี้มีไว้สำหรับท่านทั้งหลายสำหรับบุตรหลานของท่านและสำหรับทุกคนที่อยู่ห่างไกล ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราจะทรงเรียก” เปโตรกล่าวถ้อยคำอีกมาก อ้อนวอนและตักเตือนเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงช่วยตนให้รอดพ้นจากคนชั่วร้ายในยุคนี้เถิด” คนเหล่านั้นรับถ้อยคำของเปโตรและได้รับศีลล้างบาป วันนั้นผู้มีความเชื่อมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีกประมาณสามพันคน

พระวรสาร

ยน 20:11-18

เวลานั้น มารีย์ยังคงยืนร้องไห้อยู่นอกพระคูหา ขณะที่ร้องไห้ นั้น นางก้มลงมองในพระคูหา ก็เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ตรงที่ที่เขาวางพระศพของพระเยซูเจ้าไว้ องค์หนึ่งนั่งอยู่ทางเมืองพระเศียร อีกองค์หนึ่งนั่งอยู่ทางเมืองพระบาท ทูตสวรรค์ทั้งสองถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม” นางตอบว่า “เขานำองค์พระผู้เป็นเจ้าของดิฉันไปแล้ว ดิฉันไม่รู้ว่ เขานำพระองค์ไปไว้ที่ใด”

เมื่อตอบดังนี้แล้ว นางก็หันกลับมา และเห็นพระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ที่นั่น แต่ไม่รู้ว่าเป็นพระเยซูเจ้า พระองค์ตรัสถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม กำลังเสาะหาผู้ใด” นางคิดว่าพระองค์เป็นคนสวน จึงตอบว่า “นายเฝ้าฯ ถ้าท่านนำพระองค์ไป ช่วยบอกดิฉันว่าท่านนำพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้ไปนำพระองค์กลับมา” พระเยซูเจ้าตรัสเรียกนางว่า “มารีย์ นางจึงหันไปทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโอนี่” ซึ่งแปลว่า พระอาจารย์ พระเยซูเจ้าตรัสกับนางว่า “อย่าหมองเหนียวเราไว้เลย เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปเฝ้าพระบิดา แต่จงไปหาพี่น้องของเรา และบอกเขาว่า เรากำลังขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของเราและพระบิดาของท่านทั้งหลาย ไปเฝ้าพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของท่านทั้งหลาย” มารีย์ ชาวμάกดาลาจึงไปแจ้งข่าวกับบรรดาคิษย์ว่า “ดิฉันได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” และเล่าเรื่องที่พระองค์ตรัสกับนาง

ขณะที่มารีย์ร้องไห้ แม้ด้วยเรื่องเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า แต่นั่นก็แฝงไว้ด้วยการสนองความต้องการของตนเอง จึงไม่พบพระเยซูเจ้า แม้พระองค์จะทรงประทับอยู่ใกล้ ๆ ต่อเมื่อพระเยซูเจ้าทรงเรียกชื่อของเธอและเตือนสติเธอ ความสนใจของเธอจึงหลุดจากตัวเอง และเมื่อนั้นเธอจึงได้พบพระเยซูเจ้า และผลลัพธ์ต่อมาคือ การไปแจ้งข่าวแก่ผู้อื่น

วันที่ 10 เมษายน 2012/2555

ยน 20.11-18

บทเทศน์

วันที่ 1-6 เมษายน 1987 สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 เสด็จเยือนประเทศชิลี เมื่อทรงพบกับเยาวชน ตรัสว่า “ไม่ต้องกลัวที่จะแสวงหาพระเจ้าและดำเนินชีวิตกับพระองค์” เราจะแสวงหาพระองค์ได้อย่างไร

1. กำหนดเวลา สถานที่ที่จะอยู่กับพระเจ้า

2. ด้วยการร้องไห้ เหมือนมารีย์ มักดาลา

3. ด้วยการฟังพระเจ้า เหมือนมารีย์ มักดาลาที่ได้ยินพระองค์เรียกชื่อนาง

4. การเป็นพยานถึงความเชื่อของเรา หลังจากที่มารีย์มีประสบการณ์กับพระเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ เธอได้กลับไปด้วยความชื่นชมยินดี และมั่นใจ และประกาศถึงประสบการณ์นั้น

เราต้องไม่เก็บการพบปะกับพระเจ้าเป็นส่วนตัวไว้กับตัวเอง เราต้องแบ่งปันและเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีขึ้น ทำให้คำนิยามมีชีวิตชีวา คือข้อพิสูจน์แท้จริงว่า เราได้พบพระเจ้าแล้ว